

The wrångas-wrångas
tahl om klärckers
echta wahl,
förmodli'
wederlagt, doch
...

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Dhe swångas=swånga tabl

Dm Klärckers Ehta wahl/

Hormodli wederlagt/

Doch utan orda-pracht;

Då den

Ede Ehrwirdige och Högwållårde Herren/

Hr. **J**ohann **M**ols=

Dorffer/

Wåhlförordnat Regemens PASTOR
under Biorneborgs Låhns Infanterie Regemente

Brudgummen

Med den

Ehreborne och Dygderiske Jungfru/

Jungf: **S**ebla

Sörwöst

Bruden/

Besluto medelst wåhnlige Kyrcio Ceremonier,

thed loflige Ehta förbund/ the fins emellan

beleswat hafwa/ som skedde i Riga

den 24. Junii 1703.

Se måst bemödde ting/ thet högsta wårde finna;
Förföljde Sanningz ord/ trowårdigt witne winna;
Hwad affvund tryckia wiil och owett störtta ned/
Thet trohret höijer op och wettskap åbra ger.
Som offtast thettaskeer/ men sällan/ kånke/ achtas;
Swulna skattas högt/ hwad wårdigt/ twårt förachtas;
Doch har een Edel-steen af smörjan bästa Glansk/

Af glåssan dygden och/ then skönste Åhre-Krank.
Tånck hwad för öke-namn/ sielf åhre-namnet röner/
Thed edla Ehta-Stånd/ som Herren sielf bekröner
Hwad Simblen åbra wiil/ hwad Chroner achta högt
Förnuftet måstra wiil/ som är bå' slätt och slögt.
Förty nu heeter thed/ alleen een werldzlig sysla/
Nu Kidz- och Dgna-Luft/ så plår Papiften mysla/
Nu såfångt smittestånd nu sorgligt tåre-bad/
Beswårligt hinder-oot/ af all then sãmste grad.

Stemt bihang är' et nog/ som man båd' seer och hörer/
Hwad mån tå wara thed? som Edert sinne röder/
Her Molsdorff Gudi tåck/ Hr. Pastor idkesam/

Att I till sådant Stånd nu tåncken tråda fram?
I åren in förwist/ till heligt Kall förordnat/
Som öfwer Christi såår och hiord bör hålla wårdnat
Nu står thet inthet an/ för Stridzman Jesu kår/
Att han bewarar sig/ med nåbringz handell här. *2. Tim. 2. 4.*

Fast minder tåmer sig/ till Köglig lustar böija
En' och med smittosamt sig någorledes nöija
För then som andlig är och tuchtig wara bör.

Sampt rättwijs/ helig/ kyst/ som Paulus thet om röder? *Tit. 1. 8.*

Thes uthan torde wåhl/ the heeta Tåårar hindra/
Från Gifftermåbla balck/ som tujdt och offta tindra.
Från ögon uthför kinn/ som och thed sorgge flor/
Som offta klåder them/ som heeta Saar och Moor.

Att man förtijga må/ thed affslag/ möda/ hinder/
Som ökes mehr och mehr/ men blifwer föga minder;
Nu tietar för een Präst att ei försumma sig/
Samtyckia minder än/ till wågen skadelig

Hur kan tå wara gilt/ hwad I nu företaga?
Hwad uhrsåcht kan så wåhl/ thet misförstånd betaga/
Att man ei tadla kund? thet företagna wårck?
Men tu som misförstånd wiil hågna/ thetta mårck!

Att måst bemödde ting/ thet högsta wårde finna/
Förföljde Sanningz ord trowårdig witne winna.

Så får och Ehta-namn sit låf-ord och beröm/
Når owett trycker thed/ af wijsheez ådla ström.
Som Eohlens blüda skeen/ öf mycket mehr å hugnar/
Eehn skugge-Målen fly/ samt storm och blirten lugnar

Thet Ehta ståndez lius/ öf lyser sammalundh
På Catholikkens Swärm förswinner ner i grund;

Oh att iag icke må/ med denna Dicht förtreeta
Det wårda Ehta paar så bör mig esfterleeta/
Af Zions helso-brun/ till denne Eohst recept,
Att detta öpna såår med fog må blifwa täpt.

Nu lätt of hwar med an' / then råtta grunden pröfwa /
Skall man i Ehta stånd / allenast werldzligt öfwa :
Nei / nei / thet weter ei med thetta Guda-wahl
Som med the slättat ing / som werlden har ti' fahl.
Jag säger Guda-wahl / emedan Gud så lagat /
Att the bli' Ehta paar / som Herren sielf behagar :
Att hwar nu Herren Gud i nåder stiftat har
Är beligt skönt och gott ; man rätt salunda sahr.
Hoo kan ta neeka een Christ-trogen kunna strida /
I sådant ähre-stånd / och annan sagna biida :
Hållt effter hwar och een som rät en Christen är
In under Christi sköld / sin fahna swänger här.
När såledz rubbat är all inkasts första roder
Så faller andra sielfst / som Simsons sidsta stoder.
Alltså the öke-namn / som flickas än ti' ty /
Som Kiös- och ögna-lust med smittor måste fly /
Alltså förbindrar ei een Klärck at bli'wa giffter
Hans Kyskheet får ei brist / af sådanne bedriffter :
Ty Kyskheet / afwen wähl är Hustrors bästa Zitt
Skall Kysk ei bli'wa Giffte såg hwadan Hustru blije :
Hur med thet Täre-bad / än wiudar sig förweter /
Samt ångslan / hinder måhl / och yttrade förtreter /
Som sky och fasa kund' med olust bringa till
Den som till ähta-stånd / med nöije tråda will.
Man ytterst märckia bör / att Kors och sorge-dunder
Så uchom Ehta-stånd / som innom / sünnger under /
Är thed nu algement / som alla tråffa kann /
Hoo stämmas börde ta / at bli' een Ehta Mann.
Doch et jag märcker än / till bidnelages fasa /
At Wederwärdigheet / med jammere plåga rafa
Hoo många märkefalt / men enckelt brede den
Som enslig lefwa kan / och är ei giffter än.
Sij så ! så plågar man the spåde Lamb förleeda /
Så har man uti acht / thet sota giffte at breda ;
Skall mångom många Kors i Werlden falla til
Så märck ! thet myckna Zahl / och mångentrostta will.
Som många Händer lat / then tyngsta börda bära
Så plår thet myckla thal och Korße Kalken tåra /
Ju mehr / ju heller op ; som man och seija plår /
Ju mehr och fleere man / ju större lyckan är.
Så lär förmodelig / then split förlagder wara
Som skråma skulle bort / the Klärcker sig at para
Ho mehra hafwa will / til Herrans helgedom *in Ep. ad Tit. l. 6.*
Han tage flychteu sin / som oliud Kastar om *2. Tim. 3. 24. 1. Cor. 9. 5.*
Doch effter sådant wärck / i skriffen finner nöije /
Må man the wrångas dom / upta med skratt och löije /
Och önska thetta paar / som effter Gudz behag /
Af tu nu war da ett / en lyfelig heders Dag !
Hwars angenåhma Frucht / sig in till åndan sträcker
Med sielf begärtlig roo / then Humbla wårdnat täcker :
Nu signe Herren Gud Ehr bågges goda wahl
Till theß I bågge tu / til Himlens Frögde-Sahl.

Af Gud optagne blii/ til obeskriifli fågnat/
Zi trognas frögde-thron / och Jesu iustwa fågnat !!
Så ha' bemödde ting/ thet högsta wårde fådt/
Förfölgde Sanningz ord trowårdigt witne nådt/

Af
JACOB LIGNIPÆO Leg. Ped. Ab. Pastore.

Bland the swåre ting/ thed swårast monde swara/
Af tu berömde måhl/ och underkiöne ting/
Thed bästa wålia sig/ och sökia så i kring/
Att man ei kortta må/ men bästa sig förwara:
Men swårast falla lär/ af sluke saker wålia/
Som wiidkord hafwa nådt / i Ziiffens rena ord/
Thed bästa sig ti' tröst/ så har på denne jord/
Att man sig icke torf/ i Ewigheeten qwålia.
Nu bliir of förestått/ i Zions Håiso-Brunnar/
Tu högt berömde wahl/ och sluke åhre-stånd/
Som mångens fågne-måhl/ så högt befråmia månd/
Att Gud i bågge tu / en ewig hugnat unnar.
Doch så att många kan/ then lättig sig beröfwa/
Som ei betrachta kan/ hwad hwariom tiena will/
Hår å sin färde-plaz/ och annars falla till /
Att han sin Christendom / må obehindrat öfwa.
Thed ena ståndet är/ hwad Paulo måst behagar/
Som utom Echta fång/ sitt nöje finner här/
Thed andra/ thet uti/ sitt ögne-mårcke bår;
Nu är'et möda wårdt/ hoo bårt här om sig lagar ?
Then som ogiffter är// eu' then som will sig para ?
Nu säger Herren sielf/ thed intet wara godt/
Att Mann' allena är : thes har han och så fådt
Af qwinan ena hielp/ som Hoosn' månde wara.
Then som the bågge rum rätt öfwerläggia achtar/
The bågges sammanhang/ han efftertrachta bdr ;
Then mörcka striidigheet tå lättu' falla tör;
Som mörckret af en Cool/ för then som thed betrachtar.
Förty thed hedna lius ; och Christi læras öga/
Måst har sitt ögne-måhl/ å then förfölgde tiid/
Dch trognas hårda tryck/ samt annor fabra wiid.
Eij tå att giffa sig/ fast mångom tiende söga.
Men uti ander fall/ han Echta wahl berömmet/
Thesliikes och så tå/ så framt thed wore hårdt
Thes utan lefwa kyskt/ och driffwa lustar bort.
Man åfwen sammalund/ nu ock med rätta Dömmet.
Men såll och myckit såll/ then sig så pröfwa måhtar/
Att han uthwålia kan/ thed bårt och nyttigt är/
Att han i ewigheet/ kan finnas Gudi får/
Dch blii' i Herrans huus/ en lycklig wård och wåchstar'!
Så haat och thesse tu/ fast pröfwat sig ti nöje/
Som nu i Jesu namn/ af udda bliffwa paar/
Att man af deras wahl/ then störste hugnan haar/
Dch så ledz önska kan: Them Gud till goda böje!

1. Cor. 2. v. 1. 7. 8.

25. 26. 27. 33. 34.

38. 40.

Gen. 2. 18.

Som ock sin hiertelige önskan/ oansedt med desse/ moth förmodan af forwade rader/ ytt-rar

GABRIEL LAURÆUS V: D: Minister.